

Cementiri

Vacarisses

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Carretera de la Bauma, km. 1 (als afores del poble)

Coordenades:

Latitud: 41.60797
Longitud: 1.91253
UTM Est (X): 409387
UTM Nord (Y): 4606822

Classificació

Número de fitxa 08291 - 107
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Any 1886
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Vacarisses. Carrer Pau Casals, 17

Fitxes associades:

[Església parroquial de Sant Pere de Vacarisses](#)

[Sagrera](#)

Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dc., 10/06/1931 - 00:00

Descripció

Cementiri de Vacarisses, situat als afores del poble, al costat de la carretera de la Bauma. El recinte, tancat per un mur blanc, és de planta rectangular acabat en una de les capçaleres de forma semicircular. Al mur de la banda de ponent, amb un perfil sinuós, és on hi ha el portal d'entrada principal, emmarcat amb dovelles. A l'interior hi ha un passeig amb xiprers i una creu al centre, mentre que l'espai perimetral és ocupat pels nínxols.

Observacions:

Inscripció sobre la porta d'entrada: "Año 1886"

Història

Antigament el cementiri era situat al costat nord-oest de l'església, a l'actual pati del restaurant el Cingle. Entorn de 1875 es constaten les primeres preocupacions per les molèsties causades per la ubicació del cementiri al mig del poble. El 1885 l'alcalde designa una comissió encarregada de la construcció d'un nou cementiri. L'any següent es compren uns terrenys situats a la hisenda de can Cases, als afores del poble, i s'inicien les obres que, tot seguit, van ser motiu d'una polèmica amb el governador civil. Sembla que aquest al·legava que les obres disposaven dels corresponents permisos i ordenava que el cementiri fos construït en una altra ubicació i que, en tot cas, en el lloc destinat a cementiri s'hi construís un hospital. Això va motivar la indignació i la oposició de la majoria dels vacarissencs, que no volien la construcció de “tres cementiris”. A partir del 1887 les actes de l'Ajuntament ja no parlen més d'aquest contenciós. De manera que les obres del cementiri nou ja iniciades no es van enderrocar i van esdevenir el nou cementiri. Ja a la segona meitat del segle XX, les restes funeràries encara existents al cementiri vell foren traslladades al cementiri nou i el terreny fou annexionat a l'Hostal del Cingle.

Bibliografia

FLOTATS, Antoni (1979). Vacarisses, assaig històric d'un poble, p. 45

FLOTATS, Antoni (1994). Miscel·lània vacarissenca. Ajuntament de Vacarisses, p. 186-188

